

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobců: **a) Mgr. J. J., LL.M., b) A. F. J.**, zast. Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, Praha 4, Ve svahu 531/1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor územního a stavebního řízení, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, za účasti společnosti Višňovka s.r.o., IČ: 281 63 648, se sídlem Horoměřice, Hrdinů 4, zast. Mgr. Karlem Machánkem, advokátem, AK Machánek, Zach & partneři, se sídlem Praha 2, Karlovo nám. 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22.1.2008, č.j.: 11500/2008/KUSK

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního a stavebního řízení ze dne 22.1.2008 č.j.: 11500/2008/ KUSK se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni a) Mgr. J. J., LL.M. náhradu nákladů řízení ve výši 2.000 Kč,- a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) A. F. J. náhradu nákladů řízení ve výši 10.200 Kč,- a to do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Černohouse, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jako opožděné jejich odvolání podané proti rozhodnutí Obecního úřadu Velké Přílepy, stavebního úřadu ze dne 16.6.2006, č.j. Výst. 328/2-RD, BD-817/06-Km, kterým bylo společnosti Ar.B – Praha, a.s. povoleno umístění stavby rodinných domů a bytových domů v lokalitě Višňovka II v kat. území Horoměřice, na pozemcích v předmětném rozhodnutí uvedených.

V odůvodnění žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí nebylo žalobcům doručeno a ti se s ním seznámili dne 27.6.2007 na Obecním úřadu Velké Přílepy, stavebním úřadu, kde obdrželi jeho kopii. Odvolání bylo podáno u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, dne 29.6.2007. Žalovaný posuzoval předmětné odvolání z pohledu ust. § 84 odst. 1 správního řádu a žalovaný se domnívá, že dle ust. § 34 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb. by žalobci mohli být ve svých vlastnických nebo jiných právech k pozemkům a stavbám na nich předmětným rozhodnutím přímo dotčeni, proto posuzoval žalobce jako osoby, které byly účastníky, ale rozhodnutí jim nebylo správním orgánem oznámeno. Z tohoto pohledu podle žalovaného může být odvolání podáno ve lhůtě do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování tyto osoby dozvěděly, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterému ho správní orgán oznámil.

Žalovaný rovněž uvedl, že žalobci byli s předmětným rozhodnutím seznámeni dne 27.6.2007, odvolání bylo prvoinstančnímu orgánu doručeno 29.6.2007, s tím, že k poštovní přepravě bylo předáno dne 28.6.2007. Z předloženého spisu je pak podle žalovaného zřejmé, že poslednímu z účastníků řízení bylo předmětné rozhodnutí doručeno dne 22.6.2006. Jednoroční lhůta pro podání odvolání tedy podle žalovaného uplynula dnem 22.6.2007. Žalovaný konstatoval, že odvolání žalobců je opožděné.

Žalobci v podané žalobě namítali, že jsou vlastníky nemovitostí (rodinný dům a pozemky), které se nacházejí v kat. úz. Horoměřice, obci Horoměřice a jichž užívají k trvalému bydlení. Žalobci získali kopii územního rozhodnutí dne 27.6.2007 a ihned následujícího dne proti němu podali své odvolání, které doplnili dne 11.7.2007.

Žalobci v žalobě namítali, že z průběhu územního řízení je evidentní, že stavební úřad porušil ust. § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb. a to tím, že se žalobci v průběhu řízení nejednal jako s účastníky řízení, čímž jim znemožnil uplatnění jejich zákonných procesních práv a v konečném důsledku zasáhl do jejich vlastnického práva. Žalobci mají za to, že rozhodnutí žalovaného je založeno na nesprávném posouzení věci a že žalovaný porušil ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když řádným způsobem nepřezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí.

Podle žalobců je pochybné i to, jestli vůbec, případně kdy bylo územní rozhodnutí doručeno dalším účastníkům a dotčeným orgánům státní správy. Pochybnosti mají žalobci i o doručenkách (kopiích) vložených stavebním úřadem do spisu.

Žalobci mají za to, že žalovaný nezákonně zamítl jejich odvolání jako opožděné, když nesprávně posoudil podklady, resp. nezjistil si úplný podklad pro rozhodování. Předložené podklady jsou pak vnitřně rozporné a také zjevně pozměňované, a to nejspíše samotným stavebním úřadem.

Žalovaný ve svém vyjádření k obsahu podané žaloby uvedl stejné skutečnosti jako v žalobou napadeném rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že žalovaný posoudil odvolání žalobců naprosto správně s tím, že jejich odvolání bylo skutečně podáno až po uplynutí jednoroční lhůty ode dne, kdy napadené rozhodnutí bylo doručeno poslednímu účastníkovi tohoto územního řízení. Navrhla žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou zamítnout.

V rámci ústního jednání konaného dne 17.5.2011 přítomní účastníci řízení setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Zástupce žalobce uvedl, že žalobci mají pochybnosti ohledně věrohodnosti údajů na doručenkách vykazujících doručení právního rozhodnutí prvního stupně založených ve spise. Poukázal např. na doručenkou, která se má týkat doručení územního rozhodnutí krajské hygienické stanici a upozornil na to, že z vyjádření této hygienické stanice ze dne 27.2.2008 vyplývá, že tohoto den bylo hygienické stanici doručeno jiné územní rozhodnutí, než to které v projednávané věci vydal Stavební úřad Velké Přílepy. Současně poukázal na skutečnost, že doručenka byla doplněna jiným písmem o další údaje a měl tak za to, že tato doručenka není náležitým spolehlivým dokladem prokazujícím doručení. Upozornil rovněž na skutečnost, že stavební úřad vypravoval své územní rozhodnutí k poštovní přepravě dne 21.6.2006, ačkoliv některým účastníkům je předal již 19.6.2006. Na územním rozhodnutím pak byla právní moc vyznačena dne 17.7.2006, ačkoliv podle údajů na doručenkách by měla být vyznačena o 20 dní dříve. Z těchto skutečností žalobci dovozují vážnou pochybnost o tom, že by údaje na doručenkách založených ve spise spolehlivě prokazovaly, kdy bylo územní rozhodnutí doručeno jednotlivým účastníkům. Dále poukázal na skutečnost, že účastníkovi řízení Ing. J. K. bylo doručováno prostřednictvím společnosti UNI-PRAG, a.s., ačkoliv z vystavené plné moci je zřejmé, že tento účastník zmocnil ke svému zastupování společnost Ar-B. Praha a.s., avšak nedal souhlas k tomu, aby tento zástupce zmocnil další osobu k zastupování. Předmětné doručení tedy nelze považovat za řádné doručení správního rozhodnutí prvního stupně.

Zástupce osoby zúčastněné uvedl, že v projednávané věci je relevantní pouze otázka plynutí jednorocí lhůty podle § 84 odst. 1 správního řádu. To jediné je podstatné a je zřejmé, že začala běžet 22.6.2006. Pokud jde o pochybnosti ohledně doplňovaných údajů na doručenkách, poukázal na běžnou praxi v činnosti správních úřadů, kdy v jedné obálce je zasíláno více písemností, které jsou dokládány postupně a podle toho jsou údaje na doručence ještě před vypravením doplňovány. Podstatné v projednávané věci je to, že všichni účastníci rozhodnutí, tedy územní rozhodnutí dostali. Ohledně údajných závad při doručení rozhodnutí krajské hygienické stanici poukázal na to, že tento subjekt je pouze dotčených orgánem státní správy a otázka doručení územního rozhodnutí je tedy bezpodstatná. V záležitosti plné moci vystavené Ing. J. K. uvedl, že z jejího textu je zřejmé, že pan K. byl srozuměn o tom, kdo a za jakých okolností ho bude zastupovat, podpisy všech tří subjektu jsou na jedné listině a účastník tedy dával najevo, koho zmocňuje.

Pověřená zástupkyně žalovaného v reakci uvedla, že souhlasí s vyjádřením zástupce osoby zúčastněné ohledně pravosti doručenek a poukázala na to, že je nepodstatné, jakým písmem jsou údaje na nich uvedeny. Má za to, že doručení územního rozhodnutí bylo provedeno dne 22.6.2006.

Zástupce žalobce v závěrečném návrhu uvedl, že pokud jde o plnou moc vystavenou účastníkem řízení Ing. K., je rozdíl mezi výslovným souhlasem k řetězení zástupců na straně jedné a tím, zda účastník ví, kým je v konkrétní věci jeho zástupce zastoupen na straně druhé. Pokud jde o jednorocí lhůtu, žalobcům bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně oznámeno 27.6.2007 a od tohoto okamžiku jim měla běžet řádná lhůta k odvolání. Pokud by mělo být použito ust. § 84 odst. 1 správního řádu, pak ohledně běhu jednorocí lhůty je nutno vědět, kdy přesně tato lhůta počala běžet, nejde tedy o okrajovou záležitost. K údajům na obálkách, jimiž bylo doručováno územní rozhodnutí, udal, že samozřejmě lze připustit, že tak jak je jednou obálkou zasíláno více písemností, budou údaje na ní doplňovány, nicméně na příkladu krajské hygienické stanice ukázal, že ač doručenka založena ve spise byla označena s tím, že se v ní má nacházet územní rozhodnutí, tak tato avizovaná písemnost v ní nebyla. Tato skutečnost naznačuje možné vady v doručování obecně v projednávané věci a odtud žalobci dovozují své pochybnosti o tom, zda vůbec bylo řádně doručováno, byť jsou si vědomi, že krajská hygienická stanice není v předmětné věci účastníkem řízení. Uzavřel tedy s tím, že krajský úřad nezjistil řádně stav věci bez důvodných pochybností, neodstranil rozpory v údajích na doručenkách a rozpory ohledně data a právní moci, čímž své rozhodnutí

zatižil nezákonností. Ze všech uvedených důvodů navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovaného k dalšímu řízení a aby rozhodl o náhradě nákladů řízení. Napadené rozhodnutí je dle jeho názoru nutno zrušit též pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, když žalovaný se zjištěnými rozpory v odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nezabýval.

Žalobce b) uvedl, že není pravda, že by žalobci podali své odvolání opožděně a následně se pak pokoušeli svou situaci zachránit, tak říkajíc přes doručenky. Poukázal na to, že závady při doručování a rozpory v podkladech ohledně toho byly ve správním spisu přítomny od počátku a stavení úřad se je s nekorektním argumentem pokusil vyřadit ze stavebního řízení. Poté co s tím neuspěl, tak se snaží znemožnit, aby mohli uplatnit svá práva. Poukázal na sdělení stavebního úřadu ze dne 10.10.2007, které soudu v kopiích předkládá, v němž stavební úřad konstatoval, že odvolání bylo podáno opožděně a v odůvodnění pak zmiňoval, že mezi pozemkem žalobců a pozemky, na nichž bylo vydáno územní rozhodnutí, byl pozemek v majetku obce Horoměřice a tedy žalobci jako účastníci řízení opomenuti nebyli, neboť za takové nebyli považováni.

Pověřená zástupkyně žalovaného uvedla, že žalobcům nebylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno klasickým způsobem, byli s ním pouze seznámeni, a tedy nelze mít za to, že by jim běžela lhůta k podání odvolání, naopak je nutno mít za to, že by v jejich případě byl použit institut jednorroční lhůty podle § 84 odst. 1 správního řádu. Dále má žalovaný za to, že údaje zkoumal dostatečně, shledal je bez závad a řádné. Z těchto důvodů navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Zástupce osoby zúčastněné doplnil, že v textu odvolání, které žalobci podali, je výslovně zmíněno ust. § 84 odst. 1 správního řádu, takže si žalobci byli vědomi toho, že jsou v režimu jednorroční lhůty, nikoli, že jim běží řádná lhůta pro odvolání. Z toho dovodil, že žalobci od počátku jednájí účelově. Uvedl také, že na předmětných pozemcích, jichž se dotýká územní rozhodnutí, již probíhá výstavba, respektive se dokončuje a pokud by soud v tomto řízení zrušil územní rozhodnutí, tak by tím postihl stavebníky, kteří pořizují své stavby na pozemcích, jež nejsou v sousedství pozemků J. a kteří s touto věcí nemají nic společného.

Zástupce žalobce uvedl, že pokud jde o osoby dotčené možným zrušením územního rozhodnutí, je nutno vzít v úvahu, že stavební úřad vydal jedno územní rozhodnutí na velký pozemek a přitom nebral v úvahu osoby s právy k sousedním pozemkům. Jde tedy o chybu v postupu stavebního úřadu. Pokud jde o nezákonnost územního rozhodnutí, ta nemůže být zmenšena tím, že se územní rozhodnutí týká velkého území. Skutečnost, že na předmětných pozemcích již probíhá výstavba, nemůže být opět k tíži žalobců, neboť ti byli o územním rozhodnutí vyrozuměni až s ročním odstupem. Z tohoto důvodu trval na závěrečném návrhu.

Zástupkyně žalovaného ještě poukázala na to, že v předmětném případě je nutno postupovat podle § 84 odst. 1 správního řádu a brát v úvahu jednorroční lhůtu, kterou žalobci k uplatnění svých práv nevyužili. Z tohoto důvodu trvala na návrhu žalobu zamítnout.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným, byly zjištěny následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Stavebního úřadu Velké Přílepy ze dne 16.6.2006 č.j. Výst. 328/2-RD, BD-817/06-Km bylo rozhodnuto o umístění stavby (návrh podala akciová společnost Ar.B-Praha, a.s.) rodinných domů a bytových domů v lokalitě Višňovka II kat. území Horoměřice. Výroková část předmětného rozhodnutí rovněž obsahuje popis stavby a jsou zde také stanoveny pro umístění stavby a projektovou přípravu podmínky (17). V odůvodnění pak stavební úřad mimo jiné uvedl, že zjistil vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů, vyžadovaných zvláštními předpisy, zabezpečil plnění požadavků vlastníků sítí

technického vybavení, stanoviska a požadavky zahrnul do podmínek rozhodnutí. Účastníky řízení pak jsou společnost Ar.B-Praha, a.s., obec Horoměřice a Ing. J. K. zastoupení společností UNI-PRAG, a.s. Předmětné rozhodnutí pak nabylo právní moci dnem 17.7.2006. Součástí toto rozhodnutí jsou i k němu připojené doručky, mimo jiné i pro adresáta akciovou společnost UNI-PRAG, a.s. a obec Horoměřice.

Ve spise se nachází plná moc ze dne 15.3.2005, již akciová společnost Ar.B-Praha, a.s. zmocňuje akciovou společnost UNI-PRAG, a.s. k veškerému zastupování v souvislosti s plánovanou výstavbou inženýrských sítí, komunikací, rodinných domů a bytových domů na pozemcích parc. č. 393/106 a 393/38 v kat. úz. Horoměřice, okr. Praha-západ. Dále se pak rovněž nacházejí plné moci ze dne 27.4.2006 a ze dne 30.3.2005, jimiž obec Horoměřice a Ing. J. K. zmocňují společnost Ar.B-Praha, a.s. k zastupování v souvislosti s plánovanou předmětnou výstavbou. Na obou plných mocích je pak i podpis zástupců společnosti UNI-PRAG, a.s., jako příjemců.

Ve správním spise se nachází i odvolání žalobců proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 16.6.2006 a to ze dne 28.6.2007 doplněné podáním ze dne 10.7.2007.

O podaném odvolání žalobců rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak výše uvedeno.

Městský soud v Praze o podané žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 17.5.2011, č.j. 8 Ca 149/2008-152 a to tak, že rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního a stavebního řízení ze dne 22.1.2008 č.j.: 11500/2008/ KUSK zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost a Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 26.1.2012, č.j. 7 As 122/2011-194 rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17.5.2011, č.j. 8 Ca 149/2008-152 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Při ústním jednání konaném dne 11.12.2014 setrvali účastníci řízení na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Městský soud v Praze vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§110 odst. 4 s.ř.s.) dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku, v jeho odůvodnění, shledal, že městský soud se měl nejprve zabývat otázkou, zda účastníci řízení vůbec byli účastníky územního řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, a teprve následně posoudit, zda byla zachována odvolací lhůta, které z ustanovení upravujících odvolací lhůtu je třeba aplikovat. Podle Nejvyššího správního soudu se pak v dané věci městský soud nezabýval okruhem účastníků správního řízení, ač se jím zabývat měl. Nejvyšší správní soud pak uložil městskému soudu vyrozumět osoby zúčastněné na řízení.

Věc soud posoudil takto:

Podle ust. § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno posledního z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce nepatří pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1 správního řádu.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo v rozsahu žalobních námitek, přičemž byl tedy vázán pokyny, kterých se mu dostalo v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7As 122/2011-194 ze dne 26.1.2012.

V první řadě se soud zabýval procesní záležitostí tedy vyrozuměním osob zúčastněných na řízení. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že žalobci ve své žalobě označili 5 osob (obec Horoměřice, společnost Ar.B-Praha, a.s., SANTO STAV s.r.o., Ing. K., R. Z.), jako potencionální osoby zúčastněné na řízení. Kompletní okruh těchto osob, vesměs tedy především vlastníků sousedních nemovitostí, si soud opatřil od žalovaného Krajského úřadu Středočeského kraje (soudní spis č.l. 76-77) a všechny tyto osoby byly vyrozuměny o průběhu tohoto řízení formou veřejné vyhlášky (soudní spis č.l. 115-119). Takže soud má za to, že podmínka vyrozumění účastníků zúčastněných na řízení ze strany soudu byla splněna.

Nejvyšší správní soud uložil Městskému soudu v Praze zabývat se otázkou, zda účastníci řízení vůbec byli účastníky řízení, zda jim příslušelo toto právo a na základě toho pak rozhodnout, které z ustanovení upravujících odvolací lhůtu je třeba aplikovat. Z obsahu správního spisu jsou zřejmé dvě skutečnosti, za první, že oba žalobci jsou vlastníky nemovitostí, které velmi blízce sousedí s nemovitostmi, které jsou dotčeny předmětným územním rozhodnutím, byť nejsou tzv. sousedy mezujícími. Tedy mezi pozemky, na nichž je umístována stavba, a pozemky ve vlastnictví žalobců je cesta. Nicméně tato skutečnost v duchu recentní judikatury nepředstavuje žádnou překážku, podstatné je, zda žalobci jakožto vlastníci nemovitosti, by mohli být předmětnou umístěvanou stavbou dotčeni. Soud má za to, že vzhledem k blízkosti, k jaké se předmětné nemovitosti nacházejí (nemovitosti žalobců jen přes cestu), tam takové dotčení je a z tohoto důvodu žalobcům svědčilo materiální právo pro účastenství v územním řízení. Nezbyvá tedy než konstatovat, že Obecní úřad Velké Přílepy, stavební úřad postupoval nesprávně, jestliže žalobcům toto postavení upřel.

Pokud jde o otázku, podle kterého ustanovení správního řádu má být posuzována včasnost odvolání žalobců proti územnímu rozhodnutí, k této věci se vyjádřil Nejvyšší správní soud s tím, že i na tento případ, tedy na případ žalobců je nutno aplikovat ust. § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, když tedy Nejvyšší správní soud již ve své judikatuře vyložil ust. § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. např. v rozsudku ze dne 9.1.2008, č.j. 1 As 45/2007-48, kde uvedl, že toto ustanovení je třeba vnímat jako „*výslovnou vůli zákonodárce umožnit opomenutému účastníku řízení podat odvolání proti správnímu rozhodnutí, které mu nebylo oznámeno. Toto ustanovení je přitom nutno vztáhnout nejen na případy, kdy se účastník sice účastnil celého správního řízení, avšak konečné rozhodnutí mu nebylo doručeno, ale i na případy, kdy potenciální účastník o správním řízení vůbec nevěděl, neparticipoval na něm, a tudíž mu ani konečné rozhodnutí doručeno nebylo, jako v případě žalobkyně.*“

Městský soud v Praze tedy dále posuzoval předmětnou věc právě podle ust. § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ovšem tedy s přihlédnutím k tomu, že žalobci nebyli účastníky podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., nebo tedy nebyli těmi přímými adresáty těch práv a povinností, o nichž bylo rozhodnuto územním rozhodnutím, ale jejich účastenství vycházelo z ust. § 27 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., vzhledem k tomu, že byli vlastníky nemovitostí, které souvisejí se stavbou. Jejich účastenství se tedy odvozovalo od příslušné normy ve stavebním zákoně. Sám žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že se domnívá, že dle ust. § 34 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb. mohli být žalobci ve svých vlastnických právech k pozemkům a stavbám na nich předmětným rozhodnutím přímo

dotčení, a proto posuzoval žalobce jako osoby, které byly účastníky řízení, ale rozhodnutí jim nebylo správním orgánem oznámeno.

Za tohoto stavu věci pak bylo ovšem nutno zkoumat, zda byly ze strany žalobců dodrženy lhůty, v nichž mohli jako opomenutí účastníci podat odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Subjektivní lhůta 30 dnů nepochybně dodržena byla, ostatně mezi účastníky o to ani spor nebyl, jestliže tedy žalobci byli seznámeni s prvoinstančním rozhodnutím Obecního úřadu Velké Přílepy, stavebního úřadu dne 27.6.2007 a odvolání podali dne 29.6.2007, tedy o dva dny později, tak ta lhůta dodržena byla. Složitější otázka se týkala tedy dodržení objektivní lhůty 1 roku, která se počítá od okamžiku, kdy bylo rozhodnutí doručeno poslednímu z účastníků. Krajský úřad Středočeského kraje tedy konstatoval, že poslednímu z účastníků bylo územní rozhodnutí doručeno 22.6.2006, nicméně v tom svém rozhodnutí nikde nevyložil, kterého z účastníků se to podle něj týká. Koho tedy považuje za toho posledního účastníka. Soud se tedy zabýval otázkou doručení tohoto územního rozhodnutí a vycházel jednak z obsahu správního spisu a jednak z žalobních námitek, které zejména tedy zpochybňují správnost doručení územního rozhodnutí ze dne 16.6.2006 a to především s ohledem na obsah doručenek, které jsou přiloženy. A v této věci tedy soud dal žalobcům za pravdu. Z obsahu správního spisu se dá vyvodit, že tím účastníkem, kterému bylo doručeno naposledy, měla být pravděpodobně obec Horoměřice, vzhledem k tomu, že ve správním spise je založena doručenka s datem 22.6.2006 s tím, že předmětná zásilka byla předána osobně. Ohledně této doručenky pak soud sdílí tytéž pochybnosti, jaké uvedli žalobci ve své žalobě, protože z toho označení, co je touto zásilkou doručováno, je zřejmé, že měla být doručována písemnost zcela odlišná od rozhodnutí o umístění stavby ze dne 16.6.2006, to označení se jaksí ve své podstatné míře naprosto rozchází s číslem jednacím předmětného územního rozhodnutí a v podstatě, jak žalobci správně uvádějí, teprve na konci a dodatečně, tedy zjevně dodatečně je tedy doplněno jakési číslo, které se částečně, ale opravdu jenom částečně, shoduje s číslem jednacím předmětného územního rozhodnutí. Takže tato doručenka tedy vyvolává přinejmenším pochybnosti o tom, zda skutečně je dokladem o doručení tohoto rozhodnutí o umístění stavby (rozhodnutí Obecního úřadu Velké Přílepy, stavebního úřadu ze dne 16.6.2006, č.j. Výst. 328/2-RD,BD-81/06-Km) poslednímu z účastníků, tedy obci Horoměřice. Navíc nelze tedy odhlédnout od dalších skutečností, že i dalšímu z účastníků, resp. jeho zástupci, společnosti UNI-PRAG, a.s. (na obálce označeno Uni Prag a.s.) a dále účastníci p. R. Z. bylo toto rozhodnutí doručováno nikoliv prostřednictvím držitele poštovní licence, ale osobně, aniž by navíc na oněch dvou doručenkách bylo uvedeno sídlo, resp. místo trvalého pobytu těch adresátů, což jsou nepochybně významné identifikátory a aniž by z doručenek vyplývalo, že by byla ověřena totožnost osob, které ty zásilky převzaly, což naopak tedy bývá standardem tehdy, je-li doručováno prostřednictvím držitele poštovní licence. Ten si ověřuje totožnost osoby, které zásilku vydává. I zde lze pak poukázat na to, že obě doručenky jsou problematické, pokud jde o označení zásilky, která jimi má být doručována, protože jednak označení doručované zásilky je na každé z těch doručenek jiné a jednak se neshoduje zcela opět s číslem jednacím, tak jak je uvedeno na předmětném rozhodnutí o umístění stavby. Takže spolehlivým dokladem o doručení žádná z těchto doručenek není.

Navíc už jenom pro úplnost soud dodává, že je také sporné, zda bylo doručeno dalšímu z účastníků řízení panu Ing. J. K., když podle obsahu správního spisu ten měl být v řízení zastoupen společností Ar.B-Praha, a.s. na základě plné moci, nicméně z obsahu spisu se dá dovodit, že za společnost Ar.B-Praha, a.s. předmětné zásilky převzala společnost UNI-PRAG, a.s, ovšem ta už nebyla panem K. zmocněna k tomu, aby jej zastupovala a plná moc vystavená pro společnost Ar.B-Praha, a.s. neobsahuje výslovné zmocnění k tomu, aby se

tento zástupce dal zastoupit dalším zástupcem, jak to vyžaduje ust. § 33 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., takže v souhrnu lze tedy konstatovat, že otázka doručování předmětného územního rozhodnutí je víc než sporná a námitky, které tedy žalobci vznesli proti způsobu doručování a zejména proti autentičnosti dokladů o doručení, tyto námitky jsou tedy na místě.

Vzhledem ke shora uvedenému má soud za to, že závěr žalovaného odvolacího správního orgánu, že tedy datum, kdy bylo doručeno poslednímu z účastníků, tedy 22.6.2006, tento závěr není dostatečně odůvodněn a zejména z obsahu správního spisu ho nelze ani za současného stavu věci nijak spolehlivě učinit. Takže není pak tedy ani oč opřít závěr, že ze strany žalobců nebyla dodržena objektivní lhůta jednoho roku pro podání odvolání ve smyslu § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. a pak tedy nebyl ani zákonný důvod odmítnout odvolání žalobců jako opožděně podané.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto žalobou napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalovaném nyní bude, aby znovu rozhodl o podaném odvolání žalobce při respektování právního názoru, který byl soudem vyjádřen v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Druhý výrok o náhradě nákladů je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně a) byla úspěšná ve věci a soud jí přiznal náhradu nákladů spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč.

Třetí výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn rovněž ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když i žalobce b) byl ve věci zcela úspěšný, přiznal mu soud náhradu nákladů řízení ve výši 10.200,- Kč, sestávající ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a z nákladů právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 8.200,- Kč (za dva úkony právní služby – převzetí věci a účast na jednání před soudem – po 2.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., za jeden úkon – účast na jednání před soudem – po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a tři paušální poplatky po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky). Platební místo soud určil k rukám advokáta (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. prosince 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová